

likle düştükleri yanığı («parti gibi davranmak» diye anlatılan), «demokratik baskı grubu» olmayı daha çok «kamuoyu aydınlatıcılığı» şeklinde yorumlamaları ve bu yolda bazan tabanlarının ötesinde konularda tabanlarının çok ilerisinde demeciler vermeleri idi. Oysa gerçek bir baskı grubu olmanın kaçınılmaz önkoşulu, tabanı meydana getiren meslekî zümrenin gerçekten temsilcisi olmaktır. Bu sağlanamazsa, «baskı grubu», örneğin Yunanistan'la ilişkilerimizin gerginleştiği her anda öne çıkarılan sekiz on kişilik Türk-Ortodoks Cemaati gibi desteksiz bir «bildiri kuruluşu» olur. Kamuoyunun bu bildirileri yanıtlama kapasitesi de gittikçe azalır. Böylece kuruluş, ne tabanını temsil edebilen, ne de tabanı dışındaki kitlelere gerçekten bir şey söyleyebilen, toplumsal gerçeklikten kopuk bir nitelik alır.

Bu eleştiri, geçmiş dönem için şüphesiz daha geçerliydi. Bugün ise demokratik kuruluşların yerlerini önemlerini ve yapabileceklerini çok daha doğru bir görüşle değerlendirdikleri görülüyor. Ancak bugün de, çeşitli fraksiyon kavaalarının kurulması gerekli güçbirliğini yıpratması umulur. ■

Bir Dergi AYLIK POLİS DÜNYASI

Son zamanlarda Milliyetçi Cephenin saldırıları yoğunlaştıkça polis bu saldırılara karşı takındığı tavır da eleştiriliyor. Bu eleştiriler yapılırken elimize «Aylık Polis Dünyası» adında, polis öraütü için yayımlanan bir dergi geçti. Derginin Ocak 1975 sayısında, ilk sayfadaki başyazıdan parçalar sunuyoruz:

«Şu dünya ne arıbtır. (İmlâ yanlışlarını düzeltmedik) Ayıdan post, Moskoftan dost olur mu? Olur divenlere son günlerde raslar olduk. Ne korkunc bir aaflet... Ne tez unutuldu Moskof'un Ardahan'ı istemesi...

«Komünizm, hanal ülkede refah getirmiştir. İşte Doğu ve Batı Almanya:

«Bir tarafta komünizm. Bir tarafta karma ekonomi. Bir taraf-

ta refah bir tarafta sefalet. Ama onlar muradlarına erimeyeceklerdir... Bu ülkenin vatansever evlâtları istenildiği kadar tehdit edilsin, istenildiği kadar zor bir uğraşa sürülsün mücadelelerinden yılmayacaklardır. Çünkü, onlar ecdatlarına dayanan bozkurt efsaneleriyle büyümüşlerdir... Çünkü onlar Turan'ın zaferlerine inanmışlardır. Canım kadar sevdiğim (ruhu şad olsun) aziz arkadaşım Yusuf İmamoğlu Moskof uşaklarının kurşunlarıyla Edebiyat Fakültesi koridorlarında şehit edildiğinde cebinden para olarak sadece bir kırk kuruş çıkmamış mıydı?.. Komünistlerin son günlerde tekrar dillerine doladıkları devrim meselesine gelince, evet devrimler ergeç gerçekleşecektir. Ama bu onların sandığı gibi Moskof, olmayacak, Türkçü devrimler olacaktır. Zafer: ülkücü, Turan idealine bağlı Türkçü devrimcilerindir. Moskof dölferi bunu böyle bile...»

Aynı savıda İstanbul Emniyet Müdürü Arif Yüksel'e bir açık mektup var. Anlaşılan, dergiler arası bir rekabet söz konusu. Emniyet Müdürü de *Aylık Polis Dünyası* dergisine beklenen imkânı tanımamış. Şöyle deniyor:

«Bugün İstanbulda bir düzüneye yakın Polis adı kullanılarak mecmua ve gazete yayınlanmaktadır. Yayın orqanı çıkarmak vatandaşın (Bazı kurallar içinde) anayasal hakkıdır. Ancak bir imtiaz verilirken o şahsın hüsnühal sahibi ve bazı vatandaşlık görevini yerine getirmiş olması gerekir. Bugün bu imtiaz sahipleri arasında asker kaçakları, beynelmilel sabıkalı dolandırıcılar, müseccel fuhuş simsarları ve de şerefli Türk polisinin adının ardında binbir çeşit dalavereler çeviren insanlar bulunmaktadır. Hırsızlıktan zanlı olarak bazılarının mahkemeleri devam etmektedir. Bir asker kaçağına, bir hırsıza, bir beynelmilel dolandırıcıya, bir beynelmilel fuhuş simsarına nasıl kapılarınızı ardına kadar açıyorsunuz? Avnı seveleri şube müdürleriniz nasıl yapabiliyor?.. Sizi daha öncülü aörmek amacıyla bu konudaki tahkikatınızı bekliyor Polis adını kullanarak

sağı solu dolandıranlara gerekli dersi vermenizi istiyoruz.» Dergide ayrıca İlyas Aydın'ın El fetih'de devrimciler tarafından ajan olduğu gerekçesiyle kurşuna dizildiği haberi ile El fetih'de İsrail bskınında ölen Bora Gözen'le arkadaşlarının haberi veriliyor. «Birinci Şube Elemanlarına» az para verildiği konusunda gene Arif Yüksel'e başvuru oluyor. Ayrıca, Türkeş'in fakir halkı bazı vergilerden kurtarmak için kanun teklifi yaptığı anlatılıyor. Profesör Doktor Orhan Düzgüneş'in «Ülkücü Olmak Şereftir» adlı makalesi bozkurtluğ «akademik düzeyde» övüyor; CHP'li bakan Üstündağ'a çatıyor. Şubat olayları da neredeyse önceden bildiriliyor bu yazıda: «... Üstündağ... TÖB-DER ile birlikte, onun artık bütün millette bilinen anarşist, İhtilâlcî, millî birliği parçalayıcı ideolojisi istikâmetinde uygulamalara başlayınca millî duygular yeniden canlandı...» (Dergi, Ocak sonunda yayınlanmış.) *Aylık Polis Dünyası*, İstanbul Üniversitesi rektörü Halûk Alp konusunda da fikir sahibi. Erdal İnönü'ye benzetiyor rektörü: Erdal İnönü «o koltuğa oturduğu andan itibaren de genç militanlarının emrine girmişti. Sonrası malum 12 Mart oldu. Erdal'ın ve onun himayesindeki militanların neler yaptığı ortaya döküldü...»

«İşte şimdi Halûk Alp, aynı rolü oynamakta. aşırı sola hoş görünmek için aynı hatalı ve kanunsuz hareketleri tekrarlamaktadır. Zira, komünist anarşistlerin İstanbuldaki en büyük hamisi halen adur.»

Dergideki çeşitli yazılar arasında, İtir Gürdemirel imzasıyla çıkan «İnsanlık Üstüne» başlıklı denemeden üslûp örneği olacak bir parça vermeden edemeyeceğiz.

«Her ne denli Darwin'in 'Evrîm Nazariyesi' bugün aörs üstünlüğü olarak kabul ediliyorsa da, ben bunu pek kabullenmiyorum; gerçekçi bir insan olarak, insanların, havvanların devamı olduğu kanısına hiç değer vermiyorum. Ki bu bir yerde aercek olarak kanıtlanırsa da bilainlerce...» Derginin bu sayısında, normal ravice aöre 13.000 lira tutacak ilân var. Pe-Re-Ja, Demiryolları,

Etibank, Emayetaş, Coca-Cola Seiko, Gima, ve Ziraat Bankasından alınma.

SANSÜR SORUNU VE BU KONUDA BAŞLATILAN MÜCADELE

Türkiye'deki anti-demokratik yönetimin ağırlığını duyurduğu kurumlardan biri de sansür olmuştur. Geçtiğimiz günlerde yeni uygulamalar bu sorunu yeniden alevlendirdi. Önemli olay, «Z» filiminin televizyonda oynatılmasının yasaklanmasıydı (sinemalarda oynatılması zaten daha önce engellenmişti). Bu filmde anlatılan Lambrakisi'n öldürülmesi olayı, Karamanlis zamanında aecmişti. Ama Karamanlis hükümeti bugün bu filimin Yunanistan'da gösterilmesine izin vermiştir. Aynı film, Türkiye'de hâlen yasaklanmış durumdadır.

«Z» olavı üstüne iki bini aşkın işçi önderi, sanatçı ve başka mesleklerden devrimci, ilerici demokrat avdın sansür uygulamasına karşı ortak bir bildiri imzaladı. Bu bildiriden bazı parçalar sunuyoruz:

«Türk Sinemasına ilk kez 1919 yılında Mürebbive filmi dolayısıyla isaaal kuvvetleri tarafından uvaqlanan sansür, kırk yıla yakın süredir Polis Vazife ve Selâhiyetleri Yasasının 6. maddesi uvarınca düzenlenen bir yönetmelikle aöre ve hiç bir demokratik aelisme aöstermeksiz, korkunc vanlılarla sürdürülmektedir. Bütünöyle bir Polis sansürü niteliğindeki bu yönetmelik hiç bir vasanın suc saymadığı vasaklama nedenleriyle doludur. Ayrıca son derece bulanık ve belirsiz olan bu hükümler sinema sanatı ve kültür konularıyla hiç bir ilâisi bulunmayan sansür komisyonlarınınca yorumlanmakta; bu yorumlar sonucu sanat değeri, vâksek, dünyaca ünlü bir vâbit ülkemizde aösterilmediği albi daha önemlisi kültürümüzün en etkin parçası olan sinema sanatımıza katkıda bulunabilecek yapıtlar dah senarvo aşamasında yok edilmektedir.

«Sansür, Anavasamızda aöre yastaktır ve yarım yüzyıldan fazla